

Sygnatura akt II S 304 /19

POSTANOWIENIE

Dnia 15 października 2019 roku

Sąd Okręgowy w Krakowie II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie

Przewodniczący : SSO Anna Koźlińska (sprawozdawca)

Sędziowie : SO Katarzyna Serafin -Tabor

SO Jarosław Tyrpa

po rozpoznaniu w dniu 15 października 2019 roku w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

skargi B. W. i K. D.

przy udziale Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego w Wadowicach

o stwierdzenie przewlekłości postępowania toczącego się pod sygnaturą I C 214/15 przed Sądem Rejonowym w Wadowicach

postanawia:

1. stwierdzić, że w postępowaniu prowadzonym przez Sąd Rejonowy w Wadowicach pod sygnaturą akt I C 214/15 nastąpiła przewlekłość postępowania;
2. przyznać od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Wadowicach na rzecz skarżących B. W. i K. D. kwotę 10 000 zł (dziesięć tysięcy złotych);
3. zasądzić od uczestnika Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Wadowicach na rzecz skarżących kwotę 154 (sto pięćdziesiąt cztery) złote tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu skargowym ;
4. oddalić skargę w dalej idącym zakresie ;
5. polecić Skarbowi Państwa – Sądowi Rejonowemu w Wadowicach zwrot na rzecz skarżących kwoty 200 zł (dwieście złotych) uiszczonej tytułem opłaty od skargi.

SSO Jarosław Tyrpa SSO Anna Koźlińska SSO Katarzyna Serafin- Tabor

Sygnatura akt II S 304/19

UZASADNIENIE

Powodowie w sprawie I C 214/15 toczącej się przed Sądem Rejonowym w Wadowicach domagali się stwierdzenia, że w postępowaniu tym doszło do przewlekłości postępowania albowiem podejmowane w sprawie czynności od dnia złożenia pozwu w dniu 2 marca 2015 roku do chwili wniesienia skargi cechuje opieszałość. W szczególności bezzasadne było zwlekanie z zawiadomieniem stron o terminie pierwszej rozprawy, którą wyznaczono dopiero po roku od dnia złożenia pozwu, kolejne pisma stron są bezzasadnie opóźniane od 4 -6 miesięcy, a nadto w okresie od lutego 2019 roku do dnia złożenia skargi sąd rejonowy nie podjął żadnej czynności w sprawie. Skarżący zażądali zobowiązania

sądu rejonowego do rozpoznania sprawy w terminie 1 miesiąca oraz przyznania na ich rzecz kwoty 10 000 złotych, a także zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu skargowym.

Skarb Państwa Sąd Rejonowy w Wadowicach zgłosiwszy swój udział w postępowaniu, wniósł o oddalenie skargi, przyznając, że sprawa trwa długo lecz okres ten nie ma cech przewlekłości.

Sąd Okręgowy zważył.

Skarga okazała się uzasadniona.

Zgodnie z brzmieniem przepisu art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 roku o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst. jedn Dz. U. 2018.75) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej, niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych, albo dłużej niż to konieczne dla załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania). Dla stwierdzenia, czy w sprawie doszło do przewlekłości postępowania, należy w szczególności ocenić terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez sąd, w celu wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie (...). Dokonując tej oceny uwzględnia się łączny dotychczasowy czas postępowania od jego wszczęcia do chwili rozpoznania skargi niezależnie od tego na jakim etapie skarga została wniesiona, a także charakter sprawy, stopień faktycznej i prawnej zawilości, znaczenie dla strony, która wniosła skargę, rozstrzyganych w niej zagadnień oraz zachowanie się stron, a w szczególności strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania (ust. 2).

W ocenie Sądu Okręgowego analiza akt postępowania objętego skargą na przewlekłość, prowadzi do jednoznacznego wniosku że w sprawie I C 214/15 prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Wadowicach, miała miejsce nieuzasadniona przewłoka, a zawarte w skardze twierdzenie o braku sprawnego podejmowania przez sąd rejonowy czynności zmierzających do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy, jest zgodne z odzwierciedlonymi aktami przebiegiem procesu .

W zasadzie wszystkie wskazane w skardze czynności sądu oraz ich daty pozostają w zgodzie z treścią akt sprawy.

Pozew bez jakichkolwiek braków wpłynął do sądu rejonowego w dniu 27 lutego 2015 roku . Bez zwłoki w dniu 2 marca 2015 roku akta przedłożono sędziemu sprawozdawcy, a ten także we właściwym tempie w dniu 30 kwietnia 2015 roku, polecił asystentowi sporządzić projekt zarządzenia. Do wykonania zarządzenia przez asystenta jak wynika z akt nie doszło lecz mając na uwadze fakt, że wyznaczenie terminu rozprawy jest czynnością, która ma charakter w znacznej mierze techniczny, nie można usprawiedliwić wydania zarządzenia o wyznaczeniu terminu rozprawy dopiero w dniu 3 sierpnia 2015 roku, nawet przy uwzględnieniu odnotowanej w aktach absencji chorobowej referenta w okresie od 19 maja do 18 czerwca 2015 roku. **Nieuzasadniona przewlekłość w związku z opieszałym wyznaczeniem terminu rozprawy trwała przez okres 5 miesięcy.** Zważywszy, iż termin rozprawy wyznaczono na 8 marca 2016 roku daty czynności podejmowanych przez sąd do tego dnia nie miały wpływu na długość trwania sprawy. Nie można też twierdzić, iżby rozprawa przeprowadzona w dniu 8 marca 2016 roku była nieefektywna zważywszy w jej trakcie, że 14 dniowy termin dla ustosunkowania się do pisma pozwanych, który spowodował odroczenie, został zakreślony na wniosek pełnomocnika powodów. Pozwani w jej trakcie także zobowiązali się do złożenia do akt szeregu dokumentów, a co więcej z protokołu rozprawy wynika, iż pozwani wykazali gotowość ugodowego zakończenia sporu. Przed końcem marca 2016 roku do akt wpłynęły pisma stron, lecz zarządzenie obejmujące wyznaczenie terminu kolejnej rozprawy i wzajemne doręczenia odpisów pism zostało wydane dopiero w dniu 20 czerwca 2016 roku . **Jest to kolejna trwająca 3 miesiące przewlekłość .**

W dniu 22 listopada 2016 roku odbyła się kolejna rozprawa na której doręczono pełnomocnikowi powodów odpis pisma pozwanych z dnia 16 sierpnia 2016 roku . Podczas rozprawy pełnomocnik powodów złożył do akt kolejne pismo procesowe, które wymagało nadania biegu .

W dniach 5 i 9 grudnia 2016 roku do akt wpłynęły kolejne pisma stron lecz sprawa po raz kolejny, **przez okres 4 miesięcy pozostawała bez biegu** albowiem sąd dopiero w dniu 10 kwietnia 2017 roku, podjął kolejną czynność wydając zarządzenie o wyznaczeniu terminu rozprawy na dzień 29 czerwca 2017 roku . Na tym terminie sąd wezwał strony o przedłożenie szeregu dokumentów oraz wyznaczył termin kolejnej czynności tj .ogłędzin na termin 16 października 2017 roku. Podczas ogłędzin w których uczestniczył biegły sądowy geodeta , sąd wydał postanowienie dowodowe a następnie w tym samym dniu skierował do biegłego odezwę. Biegły w zakreślonym mu terminie w dniu 19 grudnia 2017 roku złożył opinię do akt , lecz sąd po raz kolejny dopuszczając się **7 miesięcznej przewlekłości** dopiero w dniu 1 sierpnia 2018 roku podjął kolejną czynność, polecając doręczyć opinię stronom . W sierpniu i we wrześniu 2018 roku do akt wpłynęły pisma stron, które sąd zarządził wzajemnie doręczyć stronom oraz biegłemu w dniu 5 listopada 2018 roku . W dniu 22 stycznia 2019 roku biegły złożył do akt odpowiedź na zarzuty. Ostatnią jak dotychczas czynnością sądu w sprawie było zarządzenie doręczenia odpisów tego pisma z stronom albo pełnomocnikom wydane w dniu 29 stycznia 2019 roku, a wykonane w dniu 22 lutego 2019 roku . Zgodne z zarzutami skargi jest zatem stwierdzenie, że sprawa od stycznia 2019 roku do 24 czerwca 2019 roku pozostawała bez biegu. W tym okresie miała miejsce **kolejna 4 miesięczna przewlekłość** .

Przewlekłość jest nieusprawiedliwioną bezczynnością sądu albo podejmowaniem bezcelowych z punktu widzenia przedmiotu sprawy czynności procesowych, które nie mają charakteru czynności zmierzających do jej rozstrzygnięcia. W sprawie objętej skargą wystąpiły okresy całkowitej bezczynności , nie znajdujące żadnego usprawiedliwienia, ani w problematyce sprawy ani w stopniu skomplikowania czynności, która były podejmowane po kilkumiesięcznej przewłoce . Okresy bezczynności sądu złożyły się **łącznie na czas liczący 23 miesiące**.

Mając na względzie powyższą argumentację na podstawie art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze, Sąd Okręgowy stwierdził, że w sprawie objętej skargą doszło do przewlekłości postępowania. W związku z zaistniałą przewłoką i zgodnie z wnioskiem skarżących na podstawie art. 12 ust. 4 w/w ustawy przyznano skarżącym na ich rzecz od Skarbu Państwa Sądowi Rejonowemu w Wadowicach sumę pieniężną w wysokości 10 000 złotych , która uwzględnia przesłanki o jakich mowa we wspomnianym przepisie. Zgodnie z art. 12 ust. 4 ustawy w obecnym brzmieniu, uwzględniając skargę, sąd na żądanie skarżącego przyznaje od Skarbu Państwa sumę pieniężną w wysokości od 2000 do 20000 złotych. Wysokość sumy pieniężnej, w granicach wskazanych w cytowanym przepisie wynosi nie mniej niż 500 złotych za każdy rok dotychczasowego trwania postępowania, niezależnie od tego, ilu etapów postępowania dotyczy stwierdzona przewlekłość postępowania. Sąd może przyznać sumę pieniężną wyższą niż 500 złotych za każdy rok dotychczasowego trwania postępowania, jeżeli sprawa ma szczególne znaczenie dla skarżącego, który swoją postawą nie przyczynił się w sposób zawiniony do wydłużenia czasu trwania postępowania. Mając to na uwadze Sąd Okręgowy uznał, że odpowiednią dla zrekompensowania skarżącym naruszenia ich praw jest kwota 10 000 złotych, rekompensująca czas trwania postępowania o ochronę własności oraz uwzględniająca poszczególne okres bezczynności jakie miały miejsce w sprawie, a także to, że uwzględnia ona prawo do otrzymania odpowiedniej kwoty przysługujące podzielnie w równych częściach dwóm osobom .

Jednocześnie pomimo, iż sprawa nadal pozostaje bez właściwego biegu skarga nie została uwzględniona w zakresie polecenia sądowi „rozpoznania sprawy w terminie 1 miesiąca od rozpoznania skargi”. Podstawą do wydawania sądowi rejonowemu poleceń podejmowania celowych czynności jest przepis art. 12 ust.3 ustawy , lecz nie pozwala on zobligować sądu do rozstrzygnięcia sprawy lecz jedynie do podjęcia określonych czynności . Takiego żądania skarżący nie sformułowali .

O zwrocie opłaty od skargi orzeczono po myśli art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki .

O zwrocie kosztów zastępstwa prawnego w minimalnej stawce z uwzględnieniem opłat od pełnomocnictw procesowych, orzeczono uwzględniając zawarty w skardze wniosek o ich zasądzenia, biorąc za podstawę prawną przepisy art.98 kpc w związku z art. 397 par. 2 kpc w związku z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze .

SSO Jarosław Tyrpa SSO Anna Koźlińska SSO Katarzyna Serafin-Tabor